

Robert D. McFadden, The New York Times: Hlava rothschildovskej bankérskej dynastie - Evelyn De Rothschild - zomrel vo svojom londýnskom dome vo veku 91 rokov

- CZ24 News | 9. listopadu 2022

Evelyn Robert Adrian de Rothschild sa narodil 29. augusta 1931 v Londýne Anthonyemu Gustavovi de Rothschildovi a Yvonne Lydii Louise (Cahen d'Anvers) de Rothschild, ktorá sa narodila vo Francúzsku. Jeho prapradedo Nathan Mayer de Rothschild založil v roku 1811 londýnsku banku a v roku 1815 pomohol financovať porážku vojvodu z Wellingtonu pri Waterloo.

Evelyn de Rothschild, ktorý ako londýnsky potomok európskej bankovej dynastie pomáhal Británii privatizovať železnice, oceľ a uhlie v tradícii svojich predkov, ktorí pomáhali financovať získanie Suezského prieplavu a porážku Napoleona, zomrel v pondelok večer vo svojom dome v Londýne. Mal 91 rokov.

Úmrtie potvrdil Rothschildov archív, ktorý založila rodina Rothschildovcov.

Vďaka svojej láske k dostihovým koňom, športovým autám, večierkom a výletom do zahraničia sa Rothschild mohol stať medzinárodným playboyom. Nezvládol štúdium ekonómie a zanechal štúdium na Cambridgeskej univerzite, zdalo sa, že je šťastnejší na pólovom ihrisku než v bankových kruhoch v City, a nemal veľkú záľubu vo vysokých financiách ani v investičných stratégiách.

Ale meno a história Rothschildovcov naňho doliehali. Otec sira Evelynu bol predsedom a jeho prapradedo zakladateľom spoločnosti N. M. Rothschild & Sons, britskej pobočky rodinného bankového impéria, ktoré vzniklo v 18. storočí vo Frankfurte nad Mohanom a ktoré sa so svojimi sieťami kuriérov a špiónov, finančným čarodejníctvom a politickými spojenectvami rozšírilo po celej Európe a 200 rokov vytváralo bohatstvo a ovplyvňovalo osudy národov.

Rothschildovci financovali európske armády v napoleonských vojnách, zachránili Bank of England v kríze likvidity, prispeli k prijatiu zákona o zrušení otroctva v roku 1833 a financovali kúpu kontrolného podielu v Suezskom prieplave v roku 1875. Pomohla dokonca financovať výstavbu londýnskeho metra.

Po stážach v New Yorku a Toronte sa Evelyn de Rothschild v roku 1957 pripojil k spoločnosti N.M. Rothschild ako partner v zácviku. V priebehu dvoch desaťročí, ako hovorili jeho kolegovia, zvládol zložité postupy banky, ktorá sa snaží prežiť v globalizovanom svete finančných inštitúcií, z ktorých niektoré majú 200 000 zamestnancov a majetok v hodnote miliárd dolárov. Jeho banka mala len 600 zamestnancov a aktíva vo výške 7 miliárd dolárov, ale mala slávne meno Rothschild.

Evelyn de Rothschild, ktorý sa v roku 1976 stal jej predsedom, ho využíval vo svoj prospech. Podobne ako jeho predchodcovia podporoval silné väzby s britskou vládou, spravodajskými médiami a finančnými a obchodnými komunitami. Stal sa predsedom časopisu The Economist a riaditeľom novinovej skupiny lorda Beaverbrooka, predsedom Britskej asociácie obchodného bankovníctva a domov cenných papierov a finančným poradcom kráľovnej Alžbety II, ktorá ho v roku 1989 pasovala

na rytiera.

Rothschild počas konzervatívnej vlády premiérky Margaret Thatcherovej v rokoch 1979 až 1990 pomáhal realizovať jej charakteristickú politiku privatizácie, keď predávala štátne priemyselné podniky a iné aktíva súkromným spoločnostiam, údajne s cieľom zvýšiť ich produktivitu, zvýšiť konkurenciu, znížiť počet zamestnancov, oslabiť odbory a získať finančné prostriedky pre vládu, ktorú sužovali štrajky a celoštátna recesia.

S Rothschildom a jeho bankármi, ktorí organizovali predaj a v niektorých prípadoch pomáhali pri vyjednávaní podmienok, sa vláda Margaret Thatcherovej zbavila znárodneného ropného, plynárenského a oceliarskeho priemyslu, štátnych technologických spoločností, regionálnych elektrických sietí a ďalších záujmov. V 90. rokoch premiér John Major podobne privatizoval britské železnice a zvyšky uhoľného priemyslu zdecimovaného štrajkami a odstávkami.

Keď v 80. rokoch 20. storočia fúzie pohlcovali menšie finančné inštitúcie v rámci rastúcej koncentrácie globálnej bankovej moci, historici pripisovali pánovi Rothschildovi zásluhu na ochrane mena Rothschild pred tým, čo považoval za nechutné podnikanie, a na zachovaní jeho cenenej nezávislosti, ktorú ohrozovali vonkajšie tlaky a vnútorná nejednotnosť.

Rothschild zdôrazňoval, že povesť Rothschildovcov ohrozil v 60. rokoch 20. storočia bratranec Jacob Rothschild, ktorý navrhol zlúčenie rodinnej banky so spoločnosťou S. G. Warburg, investičnou bankou kótovanou na londýnskej burze. Jacob neskôr využil rodinné meno vo svojom agresívnom investičnom fonde Rothschild Investment Trust na uzavretie lukratívnych obchodov s umeleckými spoločnosťami a spoločnosťami na prenájom áut a spolu s americkým podnikateľom a firemným nájazdníkom Saulom Steinbergom na prevzatie podielového fondu a poisťovne.

Konzervatívnejší Evelyn, ktorý bol proti používaniu mena na takéto obchody, odstavil svojho

bratranca, ktorý odstúpil z funkcie riaditeľa rodinnej holdingovej spoločnosti a premenoval svoju vlastnú jednotku na RIT Capital. Spor trval až do roku 1980, keď sa bratrance dohodli, že rodinná banka bude fungovať oddelene od Jacobovho podniku RIT. Hoci tlač charakterizovala tento spor ako rodinný spor, mal širšie dôsledky pre jednotu a nezávislosť väčšieho podniku Rothschildovcov.

Od 60. rokov 17. storočia, keď patriarcha Mayer Amschel Rothschild založil dynastiu vo Frankfurte a poslal štyroch zo svojich piatich synov – päť šípov v rodinnom znaku – založiť ďalšie štyri podniky v Londýne, Paríži, Viedni a Neapole, boli Rothschildovci partnerstvom, ktorého bohatstvo a rodinné väzby boli oporou. V 20. storočí však toto spojenectvo narušili svetové vojny, veľká hospodárska kríza a iné napätia.

Evelyn De Rothschild v snahe obnoviť partnerstvo starého sveta korunoval svoje úsilie úspešným zjednotením rozdielnych rodinných záujmov pod švajčiarsku spoločnosť Rothschilds Continuation Holdings, ktorá vlastnila podiely v Rothschildových firmách v Británii, Francúzsku, Spojených štátoch, Holandsku, Austrálii, Hongkongu, Singapure a ďalších lokalitách. Evelyn bol jej predsedom v rokoch 1982 až 2003.

“Prvou dôležitou silou rodiny je jednota,” povedal v roku 1996 pre denník The New York Times.

Britský ekonomický historik Niall Ferguson v knihe The House of Rothschild (1998) napísal, že Evelyn De Rothschild veril, “že Rothschildovci môžu spojiť tradičné prednosti rodinnej firmy so skutočne globálnym dosahom vybudovaním modernej verzie starého systému Rothschildovcov: v centre je úzko prepojená skupina rodinou kontrolovaných spoločností s rozširujúcou sa sieťou agentúr a pridružených spoločností s rôznym stupňom autonómie.”

Evelyn Robert Adrian de Rothschild sa narodil 29. augusta 1931 v Londýne Anthonymu Gustavovi de Rothschildovi a Yvonne Lydii Louise (Cahen d’Anvers) de Rothschild, ktorá sa narodila vo Francúzsku. Jeho prapradedo Nathan Mayer de Rothschild založil v roku 1811 londýnsku banku a v roku 1815 pomohol financovať porážku vojvodu z Wellingtonu pri Waterloo.

Jeho domovom bol Ascott House, rozľahlé rodinné sídlo s rozlohou 3 200 akrov v Buckinghamshire. Evelyn navštevoval prestížnu internátnu školu Harrow, ale počas druhej svetovej vojny bol ako mnoho anglických detí poslaný do Spojených štátov. Po vojne študoval históriu na Trinity College v Cambridge, ale štúdium prerušil. Bol bohatý a spoločenský, roky patril medzi najžiadanejších starých mládencov v Anglicku. Stal sa úspešným majiteľom a chovateľom dostihových koní.

Jeho prvé manželstvo s Jeannette Bishopovou v roku 1966 sa skončilo rozvodom v roku 1971. V roku 1973 sa oženil s Victoriou Lou Schottovou. Mali tri deti, Jessicu, Anthonyho a Davida, a v roku 2000 sa rozviedli. V tom istom roku sa oženil s Lynn Foresterovou, americkou právničkou a podnikateľkou, ktorá založila spoločnosť FirstMark Communications, poskytujúcu služby bezdrôtového širokopásmového internetu v Spojených štátoch a Európe. Z predchádzajúceho manželstva s newyorským politikom Andrewom Steinom mala dvoch synov, Benjamina a Johna.

Medzi pozostalými po Evelyn De Rothschildovi sú jeho manželka, deti a nevlastné deti, uviedli britské médiá.

Na pozvanie amerického ex prezidenta Billa Clintona strávili Rothschild a lady de Rothschild, známa vďaka svojmu manželstvu s rytierom, časť medových týždňov v Bielom dome.

Manželský pár trávil čas medzi New Yorkom a Londýnom, v letnom sídlo na Martha’s Vineyard v Massachusetts a Ascott House.

Evelyn De Rothschild, ktorého hodnota majetku sa podľa oficiálnych zdrojov odhaduje na 3 až 20

miliárd dolárov, odišiel v roku 2003 do dôchodku ako predseda londýnskej banky a v rámci reštrukturalizácie, ktorá spojila obe banky pod značkou Rothschilds Continuation Holdings, ho nahradil jeho bratranec, barón David René de Rothschild, predseda francúzskej vetvy tejto bankárskej rodiny.

Evelyn De Rothschild len zriedka poskytoval rozhovory. V roku 1998 však v rozhovore pre kanadský časopis Maclean's uviedol, že pre neho ako staromódneho bankára, ktorý bol zvyknutý na slušné transakcie, sa investičné financie v ére hedžových fondov, derivátov, počítačových transakcií a daňových rajov stali takmer nepoznateľné.

“Je tu, myslím, 400 bánk,” povedal na príklade Kajmanských ostrovov, “a všetci títo ľudia v offshoroch neplatia žiadne dane, dostávajú úverové linky – miliardy dolárov – a špekulujú proti nejakej chudobnej krajine.”

“Tieto počítačové systémy teraz pracujú s biliónmi a biliónmi dolárov,” dodal. “Je to hazardné kasíno.”

Na otázku, či sú potrebné prísnejšie medzinárodné predpisy, Rothschild odpovedal: “Určite. Ale nikto nevie, ako to urobiť. Ako chcete regulovať niekoho, kto sedí na Bahamách alebo na Barbadosse a má satelitný prenosový systém? Môže vám to prekaziť 16-ročný chlapec v garáži, ktorý presúva 5 miliárd dolárov z jedného účtu na druhý.”

AUTOR: Robert D. McFadden

[ZDROJ](#)

Preklad: InfoVojna